

andre Eiendomme, og der er neppe heller nogen Eiendom her i Kjøbenhavn, uden at Eieren har Ret til at sikkre sig, at han kun faaer een Person at holde sig til. Nu vil man maaffee sige, at det er Barigheden af Forholdet, der her skulde gjøre en Forskjel. Jeg kan imidlertid ikke indsee, at dets Barighed kan have nogenformelt Indflydelse i saa Henseende. Der eksisterer jo dog Contracter, blandt Andet f. Ex. paa Communitetsgodsset, om Arvesætte uden Ret til at sælge og pantsætte, men hvor Arvesættet gaar i Arv, saalænge der er Arvinger tilstede af Familien. Det er saaledes ikke uden Exempel ogsaa i andre Retninger, at der findes Contracter af en overordentlig lang Barighed, hvortil der ikke er knyttet nogen Ret til Overdragelse til Andre. Følgen af, at man vilde sætte som bestemt Regel, at Eieren ikke maatte sikkre sig imod, at Forpagtningen kunde overdrages til en tredie, ham ubekjendt og uvedkommende Person, vilde jo ogsaa kun blive, at saadanne Forpagtninger i det Hele vilde blive meget dyrere. Eieren vilde, naar han ikke vidste, i hvilke Hænder hans Eiendom kunde komme i de 50 Aar, og i hvilken Tilstand han vilde faae den tilbage, betragte Forpagtningen som et reent Salg paa saa lang Tid; thi det maa man jo dog vide, at man ikke ved juridiske Regler og Ganteler kan sikkre sig en fornustig og hensigtsmæssig Bestyrelse af Jorden i saa lang Tid. Eieren vilde derfor isaafald ved Contractens Indgaaelse søge at sikkre sig en meget betydelig Fordeel, med Hensyn til hvad han kunde faae ud af Jorden; da han ikke vilde have nogen personlig Interesse for den, der fik Forpagtningen, vilde han heller ikke deri see nogen Opfordring til at være billig. Dette vilde, som sagt, blive Følgen af at fastsætte en Regel som den omtalte. Jeg for min Deel vilde ønske, at man snarere vilde betragte hele dette Forhold som et arveligt Fæste paa 50 Aar, med Hensyn til hvilket den almindelige Betragtning af Fæsteforholdet gjorde sig gjældende, end som et Leiemaal paa 50 Aar med Ret til at sælge og pantsætte, hvorved man bringer nye Forhold ind i disse Brugscontracter, som man neppe tidligere har kjendt.

Jeg vil hermed oprigtig tilraade at tage Lovforslaget, som det nu foreligger fra det samlede Udvalg, idet jeg troer, at det saaledes vil være haade i Eienes og Brugernes vel forstaaede Interesse. Jeg troer, at man kan forbedre den foreslaaede Lov saalænge, at den bliver temmelig ubrugelig, og det vilde den efter min Mening navnlig blive, dersom man i den vilde indbringe Bestemmelser af den Bessaffenhed, som jeg nu har antydet.

Ordføreren (Krieger): Jeg troer, at nu ere fra forskjellige Sider de Ansuelser komne frem her i Thinget, som have gjort sig gjældende i Udvalget, og mellem hvilke jeg stadig har bestræbt mig for efter bedste Evne at mægle, saaledes at der kunde komme et praktisk Udbytte ud af nærværende Sags Behandling, og i den Henseende har det ogsaa været mig kjær, at det ærede Udvalgsmedlem her lige foran mig (Steel) idag har taget Ordet for at give en Fremstilling af de Ansuelser, han i denne Sag nærmest har repræsenteret, og til hvilke jeg ogsaa havde ønsket saameget, som det lod sig gjøre, at tage Hensyn. Det er en Selvsølge at ved enhver Betragtning af disse Forhold har jeg efter min Opfattelse ikke kunnet Andet end stille den egentlige Rettsbetragtning, Betragtningen fra det retlige Synspunkt øverst; men indenfor den derved afflutne Grændse mener jeg, at man maa søge at lempe sig saavidt muligt for at naae et Resultat, idet man tager det størst mulige Hensyn til de Erfaringer og Meninger, som gjøre sig gjældende. Min ærede Collega for Kjøbenhavn (Madvig) antydede igaar den Mulighed, at jeg vilde kaste Brag paa hans kritiske Bemærkninger overfor de yderligere Tilføininger, som Udvalget har foreslaaet, fordi disse Bemærkninger kom fra ham, der ikke var stemplet som Surrist. Denne Udtalelse forundrer mig. Jeg har oftere tidligere sagt, at der er visse Mænd, som uden Hensyn til deres øvrige Livsstilling høre til de fødte Surister, og at til dem hører min ærede Ven for 1ste Kreds. Han har ved den Maade, hvorpaa han behandler Retsspørgsmaal, saa ofte viist en langt større Skarphed i Bedømmelsen, end mangfoldige saa-